

skylder, deltaga efter den grund, som för utgörande af dessa utskylder finnes stadgad.

Stockholm den 25 Januari 1879.

A. W. Wigardt.

N:o 10.

Af Herr **P. Hübinette**: *Angående förhöjning i införseltullen å vin, arrack, rum, tobak, siden och sammet samt om vilkorlig ökning af allmänna bevillningen efter andra artikeln.*

I Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen synes, att ett behof af ökade statsinkomster för nästkommande år har uppstått, hvilket behof Chefen för Finans-departementet föreslår att fylla genom förhöjd beskattning å sådana konsumtionsartiklar, hvilka icke kunna för lifsförnödenheter anses, och hvilkas förbrukning är tillräckligt vidsträckt, för att af deras beskattning må kunna påräknas någon nämnvärd statsinkomst, och har derföre framställt bränvin och sprit samt tobak, kaffe och socker. Att förbrukningen af dessa artiklar är vidsträckt, derom är intet tvifvel; men huruvida den mindre bemedlade befolkningen i landet, som icke begagnar några andra öfverflödsvaror, kan anses skyldig att i samma proportion (efter personlighetsprincipen) fylla den statsbrist, hvilken till stor del uppkommit derigenom, att de bättre bemedlade klasserna i samhället, hvilka representeras af Riksdagen, som har statshushållningen i sina händer, icke under de goda åren haft omtänksamhet att spara, ehuru erfarenheten lär, att goda tider efterföljas af dåliga.

Jag anser det rättast att fylla statsbristen genom en ökning af den allmänna bevillningen efter andra artikeln, som efter nu gällande grunder utgår. Hvad beträffar den utredning och tillfredsställande lös-

ning af bevillningens grunder, som Finansministern anför såsom skäl derföre att han icke vill föreslå någon ökning af nyssnämnda bevilling, den bör väl icke vara hinderlig för att fylla ett tillfälligt behof af statsmedel, dessutom tror jag den icke är så oefferrättlig, om förordningen användes rätt; jag tycker det är alldeles i sin ordning, att de, som hafva fått sina inkomster betydligt höjda på statens bekostnad äfven deltaga proportionellt i utgifterna till staten; jag hoppas, att hvarje statens tjänsteman med beredvillighet åtager sig, att efter förestående bevillningsgrunder bidra till statsbehofvens fyllande, (i annat fall kunna de anses vara beherskade af något, som i Första Kammaren i år har benämnts ett verkligt ondt i verlden, och det är egoismen), likaledes tror jag öfriga medborgare i landet skola göra.

Men att höja tullen å utländska öfverflödsvaror ur nationalekonomisk synpunkt, så att förbrukningen minskas och en del penningar som nu går till utlandet fick stanna kvar i Sverige, det anser jag vara nyttigt, i synnerhet utländska dryckesvaror, som årligen införas i stora quantiteter, t. ex. år 1876 öfversteg införseln utförseln af spirituösa och andra dryckesvaror med ett värde af öfver 4,800,000 kronor, införseln af siden och halvesiden under samma år i värde till omkring 4,500,000 kronor jemte mycket annat. Då tullen på dessa artiklar på senare tiotalen år blifvit betydligt nedsatt, så anser jag nu tiden vara inne att höja den igen. Hvad höjande af bränvinstillverkningsafgiften angår, så anser jag den frågan böra hvila tills komitén har slutat sitt arbete och försäljningsafgiften äfven lägges på tillverkningen.

På grund af hvad här anförts, vågar jag föreslå, att införseltullen å nedannämnde artiklar höjes:

	af nuvarande tull
Vin, alla slag med	50 procent.
Arrak och Rhum	25 »
Tobak, alla slag med	25 »
Siden och sammet, alla slag med	50 »

samt om vid statsregleringen brist skulle uppstå, Bevillnings-Utskottet måtte föreslå och Riksdagen besluta en ökning af den allmänna bevillingen efter andra artikeln, som kan finnas vara erforderlig.

Stockholm den 25 Januari 1879.

P. Hübinette.